

במד"ה

(המשך מעמוד 32)

ליטה קבוצת בני-נוער מאיזור עפולה להתארגן ולהקים את תנועת "נוער שר שיר אחר".
שתי מטרות לתנועה: לעורר את הנוער למעורבות אקטיבית בנושאים אקטואליים, ולעשות ניסיון ליצירת דו-קיום בין ערבים ליהודים בתוך הקר הירוק. בשטחים הכבושים אין הם מתעסקים. "גדול עלינו".

בתנועה חברים יהודים מהקיבוצים בעמק יזרעאל וערבים מהכפרים בסביבה. לזכותם אפשר לרשום שורה ארוכה של פעילויות בנושא הדו-קיום: עצרות, כנסים ונאומים. מרי חודש הם מתכנסים לסוף-שבוע משותף, הכולל דינאים ודינאמיקה קבוצתית.

באו גם בהניסטים. לפני חצי שנה אירח אותם מועדון צווחא למרתון על ההתערות של הנוער במרחש בארץ. אולם הם לא הצליחו ליצור מסורת בכנסים התלאיביניים.

"הנוער עדיין מנוון", אומר ארז אשרוב, מראשי התנועה. לסיום החופש הם אירגנו הפלה ענקית על גדות הכינרת.

האין הם חושבים, שהבאים לכנסים ולספירה-שבוע הם מי שממילא מסכימים לדו-קיום, ובכך הרי לא השיגו כלום?

ארו: "לא. באו גם כהניסטים וגם ערבים קיצוניים. שני הצדדים חזרו קר צוניהם הרבה פחות. אנחנו נעזרים בסיכולוגים ובמומחים מעולים ליצירת קשר ודינאמיקה קבוצתית".

את התנועה ממנת הקרן החדשה ל"שוראק, קרן של נרננים יהודיים מארצות-הברית. האירגון רכש לו כבר שם עולמי, ושליחים שלו ייצאו הקיץ למסע-הסברה בצפון-אמריקה.

ים

מי אתה, סרגיי?

שני סיפורים של

נוסעים סמויים. אולם

אחר היה סמוי פחות.

רונן בר

האניה התורכית אוון נולו, שעזבה ביום השני את הארץ, נשאה איתה שני סיפורים על נוסעים סמויים.
הראשון נגע לסניני בשם ואנג קא, שעלה על אוניית-המיטען בסנין, כדי לצאת להרפתקה. מאז הוא משייט איתה במשך שיבעה חודשים.
כשהגיעה אוניית-המיטען לארץ, נכלא הצעיר משום-מה במישרת הגבולות בנמל אילת, ומשם הועבר, למורת-דוהו, לחיפה.

גיבור הסיפור השני היה רוסי, שניסה עלות לאונייה בנמל-חיפה. אחר השומרים הבחין בו, והוא נשלח לכלא מישרת-הגבולות בנמל, לשם חקירה.

האיש הורה בניסיון, טען ששמו סרגיי ושהוא שוהה בארץ בצורה בלתי חוקית. לדבריו רצה לברוח מהארץ ולגוס לחו"ל. הוא תכנן לעצמו מסע בעולם הרחב, ושיער שאולי, בסופו של דבר, יחזור למולדתו.

חזרה למזרח. העיתונות המקר מית הסתערה מיד על המציאה, והארץ ציט לא פיגרה אחריה בהרבה. אולם המישרת לא אישרה ראיון עימו מכיוון שהיה עצור, ורק העולם הזה הצליח, בסופו של דבר, להשיג אישור לראיון.

כשהיה הכתב בדרכו לראיון, נודעו לו לפתע הפרטים האמיתיים על-האיש, ששיטה בחוקריו במשך כל ימי מעצרו. מתברר שלאמיתו של דבר הוא חר לה נמלט מבית-החולים לחולירוח בטירת-הכרמל. האיש הוא אמנם רוסי במקורו, אולם הוא דובר עברית, ובווי דאי שלא היה זקוק למתורגמן.

הנהלת בית-החולים ניסתה כבר זמן רב למוצאו, ולבסוף איתרה אותו כש הוא על סף גירוש מן הארץ, בעוון שהייה לא-חוקית כאן. החולה הוחזר למוסד.

העולם הזה 2661

וערות הליווי

(המשך מעמוד 33)

היה כבר לקוח שפגש אותה? "לא, אין שום סיבה שאפגש עם הלקוחות".

והאם ניסו כבר להתחיל איתה בטלפון?

"גיטו. אמרו שאני נשמעת נחמד. שאלו איך אני נראית. עניתי שאני רק הטלפוניסטית, או המזכירה".

גבר

שהוא גבר

אורלה זוהר נולדה ברמת-גן. השם המיותר שלה היה רעיון של אמה — שיהיה לה אור. האם היתה בשנות ה-60 — אורלה אינה יודעת באיזו שנה בדיוק — מלכת-המים של העולם הזה. קראו לה אז חרוונה כץ.

אורלה: "אמי היתה אחת הנשים היפות ביותר בארץ. היא יפה גם כיום. היא היתה רוגמנית, וויתרה על קאריירה לטובת המישפחה. לפי דעתי זו היתה טעות מצידה. אשה שמוותרת על הקאריירה שלה, מוותרת כוזה על האי-שיות שלה".

אבא של אורלה הוא יהלומן (ממנו ירשתתי חוש לעסקים וקליטה מצויינת לפחות). יש לה שתי אחיות, בנות 18 ו-11 ("שתיהן יפות").

אנחנו מישפחה שחיה טוב, היא אומרת, "כל מה שאי-פעם רציתי — קיבלתי, או הישגתי. הייתי ילדה עצמאית מאוד. תמיד ידעתי שאעשה כסף, הייתי ילדה יפה ועקשנית. אהבתי להיות ראשונה בכל דבר, להופיע בהצגות בתפקיד ראשי".

בגיל 17 היא סיימה תיכון אקסטרני, והחליטה לנסוע לטייל בעולם. גרתי ברירה שכורה, עם חברה. תוך כרי-מיש חקקלפים אמרתי לה: "מחר אני נוסעת למחרת הפלגתי באוניה ליוון, ומשם המשכתי לכל ארצות אירופה. שנה חיתתי בפאריס. עברתי כרוגמנית צילום. אחר-כך טיילתי בארצות-הבי רית, ומשם המשכתי ליפאן. במשך חרש עברתי כרוגמנית, ואחר-כך הייתי נהגת פרטית של אישי-עסקים עשיר. חיתתי שם שיבעה חודשים, התחלתי להתגעגע לארץ וחזרתי.

"אני אוהבת את יפאן, יותר מכל מקום אחר בעולם. הכל שם יפה, טוב. יש שם הרבה כסף. אני מתכוונת לטור קיו, שהיא עיר של עושר. לא רואים עוני ברובות. חיתתי במלון, מעין אכסי נייטי-נוער, שמיועד לתיירים הנמצאים שם תקופה ארוכה. מקום לא-יפה כמיוחד, ולמרות זה עולה 400 דולר לחודש עבור חדר מיטכן. אבל האווירה טובה, היו שם הרבה ישראלים.

"היה פעם קטע מרגש. קראו לי לרדת ללוני, אמרו שמקרינים בטלויזיה זיה סרט ישראלי. זה היה שחי אצבעות מצידון. כעברית, בתרגום יפאני. התחלתי לבכות מרוב התרגשות".

אורלה למדה קאראטה, והיא בעלת "תגורה כחולה". ביפאן היא עברה קורס בלוחמת-רחוב. "איתי לא כדאי להתעסק", היא אומרת.

התכונות החשובות לה בכדויג — "התכונה שחזרה אצל כל החברים שלי — זה כוח. אם זה מבחינה פיזית, ואם זה הכוח, הביטחון, היידר להחזיק בחורה. גבר עם אופי. גבר שהוא גבר, שלא רק נראה גבר. היופי של הגבר לא חשוב בעיניי, גם לא הכסף. חשוב לי שיהיה עם הכוח שלו הוא גם יהיה עדין, שידע ללטף ולפנק".

יש לה חבר קבוע, היא אומרת, אבל היא מעדיפה, כרגע, לא לדבר עליו. ומה אומר החבר על העסק שלה? "הוא לא מרוצה, אומר שלא מתאים לבחורה לנהל עסק כזה. אבל הוא לא מנסה להפריע. הוא פשוט לא מתערב".

ומה אומרים ההורים? "בהתחלה הם קיבלו שוק מהרעיון. אמרו: מה לך ולעסקים כאלה? היום הם רואים שזה עסק נחמד, יפה וחוקי, והם נרגעו".

מה הלאה? "עד גיל 25 אני רואה את עצמי עם כוח, כסף, בעל ושני ילדים — שניים זה מספיק — בדרך".

ואולי יש לה עוד כמה סיפורים פיקנטים על מישר-הליווי שלה? "את הסיפורים הכי פיקנטים אוכל לספר כשאסגור את העסק הזה".

חתול הכשרים נקרא את החולאים!

יום יום
מבצעים
הפתעות

- בשרים
- מעדני בשר
- נקניקים
- ממרחים
- סלטים

- גם אתם תוכלו להנות ממעדני הבשר והסלטים של חיים צור בחנות המפעל.
- לרשותכם מבחר גדול של כל סוגי הבשר והסלטים, נקניקים וממרחים.
- 20 שנות ניסיון באספקת בשר למיטב המסעדות ומפעלי הבשר בארץ, בפיקוח משרד הבריאות.
- אנו מקבלים ומכבדים כרטיסי אשראי
- מתקבלות הזמנות לבית הלקוח
- פתוח יום יום מ-9:00-19:00 יום א', ו' עד-14:00

טל': 03-5400554
03-498402, 490799

חיים צור בע"מ מעדני בשר לכל אירוע
חנות המפעל: איזור התעשייה החדש • רמת השרון מורשה • רח' חרושת 17

STUDY ENGLISH IN AUSTRALIA

Intensive English-language courses for foreign students

Also special courses for high school and tertiary study in Australian colleges and universities.

Information on all English-language courses, terms of visas, university matriculation and professional opportunities are available from

Miss Gwyneth Acreman
Programmes Director
Box 340 G.P.O. Sydney,
2001, Australia.

תן טרמפ לחייל